
Proslov rektor UK na 49. výročním zasedání Evropské společnosti dětské endokrinologie

Proslov rektor UK na 49. výročním zasedání Evropské společnosti dětské endokrinologie

Vážené dámy, pánové,
milí hosté z celého světa,
drazí kolegové,

Jsem velice rád, že Vás zde v Praze mohu všechny přivítat na 49. výročním zasedání Evropské společnosti dětské endokrinologie a že jsem měl čest nad tímto mezinárodním setkáním vědců a lékařů převzít záštitu. Věřím, že toto zasedání přispěje k nalezení a sdílení poznatků o nových léčebných postupech dětských endokrinologických onemocnění a zároveň rozvine další otázky výzkumu v této oblasti.

Jak již bylo zmíněno v pozvánce na tuto konferenci, nacházíme se ve městě, jež má jednu z nejstarších univerzit ve střední Evropě – Univerzitu Karlovu. Ta byla založena v roce 1348 římským císařem Karlem IV. Za dobu své existence vychovala a vzdělala řadu učenců, kteří se svou činností proslavili nejen v našich zemích, ale po celém světě – Jan Jessenius, Jaroslav Heyrovský nebo Albert Einstein.

Právě lékařská fakulta byla spolu s fakultou teologickou, právnickou a fakultou svobodných umění jednou ze 4 zakládajících fakult Univerzity Karlovy. Po více než 660 letech má tato univerzita 17 fakult, z toho 5 lékařských v Praze, Plzni a Hradci Králové, 3 vysokoškolské ústavy, 6 dalších pracovišť pro vzdělávací, vědeckou, výzkumnou činnost s počtem studentů se přesahujícím 50 000, z nichž přibližně 6 000 jsou cizinci. Její ohodnocení v prestižních mezinárodních srovnáních ji jednoznačně řadí na první pozici v České republice, mezi 2 % nejlepších univerzit ve světě a do první stovky univerzit v Evropě, za což může být vděčná především velkému nasazení členů její akademické obce, neboť finanční podpora ze strany státu je dlouhodobě poddimenzovaná. Univerzita je také zapojena do řady významných mezinárodních projektů, podporuje různá setkání, jako je například toto, a její akademická půda hostila a hostí řadu významných vědců, kteří ji nezdědka oceňují pro její *genius loci*.

Co však je tento *genius loci* naší alma mater? Je to architektura sahající až do 14. století? Je to její umístění v srdci Evropy? Jistě, oba faktory hrají svou nezastupitelnou úlohu, ale domnívám se, že tím určujícím prvkem tvořícím z daného prostoru prostor výjimečný, je atmosféra daného místa. Univerzita byla vždy místem setkávání různých názorových proudů a místem inspirativní mezilidské komunikace. Komunikace z očí do očí, která ani dnes, v době moderních komunikačních technologií neztrácí na své důležitosti a je důležitým předpokladem pro vzájemnou inspiraci a další vědeckou činnost.

A to je to ten důvod, proč se i dnes, v době moderních technologií, kdy by bylo možné různá sympozia přenášet on-line, raději všichni scházíme na jednom konkrétním místě. Proč neváháme letět z jednoho konce světa na druhý a proč jsme ochotni snést jistý diskomfort cestovních přesunů.

Ano, je to proto, abychom se mohli na jednom jediném místě osobně setkat s kolegy z celého světa. Abychom načerpali nejen odborné poznatky, ale také osobní zkušenosti dalších účastníků. Abychom znovu zažili tu inspirativní atmosféru, která je v naší profesi tak důležitá. Atmosféru, kterou vytvářeli naši předkové na akademické půdě Univerzity Karlovy - atmosféru *genia loci*, kterou netvoří pouze dané místo, ale především lidé, kteří jej ožívají.

Věřím, že tuto atmosféru *genia loci* se podaří vytvořit také zde a naleznete zde inspirativní prostředí pro váš obor. Možná za několik let budeme vzpomínat na to, že určitá myšlenka, která zlepšila kvalitu života dětem s endokrinními potížemi, se zrodila právě zde, v Praze.

Praha 22. září 2010